

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Organoznawstwo
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Organ studies
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Maria Szymanowicz
---	---------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	VI	4

Wymagania wstępne	Znajomość historii organów europejskich oraz wiedza na temat historii instrumentów i podstaw instrumentoznawstwa.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zapoznanie studentów z zasadami budowy oraz wewnętrznymi mechanizmami i elementami konstrukcji organów. Zapoznanie z metodą opisu inwentaryzacyjnego oraz analizy struktury brzmieniowej organów wypracowaną w Katedrze Instrumentologii KUL. Zapoznanie studentów z wynikami badań w obszarze organologii praktycznej i budownictwa organowego prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
--

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie organoznawstwa, która umożliwia mu rozpoczęcie aktywności zawodowej na współczesnym rynku pracy w branżach wymagających tego typu specjalistycznej wiedzy. Student, mając specjalistyczną wiedzę z zakresu organoznawstwa, realizując działania w sposób intelektualny lub na zasadzie eksperymentu myślowego, potrafi określić możliwości swojego dalszego rozwoju zawodowego w branży muzycznej.	K_W19
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Dysponując wiedzą z zakresu organoznawstwa jest gotowy do podjęcia aktywności zawodowej na współczesnym rynku pracy konkurując z innymi specjalistami.	K_K09

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Wprowadzenie do metody opisu inwentaryzacyjnego organów wypracowanej w Katedrze Instrumentologii KUL. Szafa organowa – umiejscowienie, rola i budowa. Prospekt organowy jako dzieło sztuki. Klasyfikacja i zasady funkcjonowania miechów. Typologia i działanie wiatrownic. Stół gry. Traktura gry i rejestrów. Ogólne informacje na temat metodologii analizy struktury brzmieniowej. Piszczalki i ich menzury. Klasyfikacje głosów organowych. Analiza struktury brzmieniowej organów (skala pionowa i pozioma, zakresy brzmienia). Dyspozycja organów i jej analizie ze względu na przynależność do rodzin głosowych.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Obserwacja	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Wykład konwersatoryjny	Obserwacja	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (np. prace cząstkowe, referaty, eseje, prezentacje, analizy, itp.). Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach na przestrzeni danego semestru.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student prezentuje szczegółową wiedzę w obrębie organologii i organoznawstwa. Wykazuje chęć zaangażowania się w prace eksperckie związane z budową, demontażem i remontem organów. Jest w pełni świadomy znaczenia tradycji muzycznej i refleksji z zakresu organoznawstwa i organologii dla kształtowania się budownictwa organowego na ziemiach polskich. Student dobrze zna główne kierunki badań prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL w obszarze organologii praktycznej i budownictwa organowego.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student prezentuje obszerną wiedzę w obrębie organologii i organoznawstwa. Ma możliwości merytoryczne zaangażowania się w prace eksperckie związane z budową, demontażem i remontem organów. Jest świadomy znaczenia tradycji muzycznej i refleksji z zakresu organoznawstwa i organologii dla kształtowania się budownictwa organowego na ziemiach polskich. Student zna główne kierunki badań prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL w obszarze organologii praktycznej i budownictwa organowego.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student prezentuje podstawową wiedzę w obrębie organologii i organoznawstwa. Zna zasady i charakter prac eksperckich związanych z budową, demontażem i remontem organów. W sposób ogólny dostrzega znaczenie tradycji muzycznej i refleksji z zakresu organoznawstwa i organologii dla kształtowania się budownictwa organowego na ziemiach polskich. Student orientuje się w głównych kierunkach badań prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL w obszarze organologii praktycznej i budownictwa organowego.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student nie ma podstawowej wiedzy w obrębie organologii i organoznawstwa. Nie zna zasad ani charakteru prac eksperckich związanych z budową, demontażem i remontem organów. Nie dostrzega znaczenia tradycji muzycznej i refleksji z zakresu organoznawstwa i organologii dla kształtowania się budownictwa organowego na ziemiach polskich. Student nie orientuje się w głównych kierunkach badań prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL w obszarze organologii praktycznej i budownictwa organowego.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Chwałek J., Budowa organów, t. 1-2, Warszawa 1971. Smulikowska E., Prospekty organowe w dawnej Polsce, Wrocław 1989. Szymanowicz M., Polska bibliografia organów, T. 1-4, Lublin 2011-2020.
Literatura uzupełniająca
Sapalski A., Przewodnik dla organistów, Kraków 1880 Erdman J., Organy, Warszawa 1989, Gajda R., Organy - ich historia, budowa i pielęgnacja, Katowice 2004, Wybrane artykuły z serii wydawniczych „Organy i muzyka organowa” oraz „Studia Organologica” czasopismo „Folia Organologica” 1 (2018) – 5 (2022). J.R. Shannon, Understanding the Pipe Organ. A guide for Students, Teachers and Lovers of the Instrument, Jefferson 2009. Seminaria (obydwa) M. Zgliński, Nowożytny prospekt organowy i jego twórcy, Warszawa 2012. Karty dokumentacji zabytków.